

Tíðin flýgur avstað

Hesi bæði árin í Noregi koma at hava týðning fyrri restina av okkara lívi, siga tær báðar føroysku genturnar, sum ganga á altjóða studentaskúlanum í Fjaler í Vestur-Noregi. Vit hitta fólk úr øllum heiminum og læra nógv um, hvussu onnur hava tað, frá ungdómi á okkara egna aldri, siga Birita Ólavsdóttir Winther og Nicolina Lamhauge

*Í Fjaler í Noregi
Jógvan Hugo Gardar*

Aftan fyri tað heldur langa navnið, Red Cross Nordic United World College, liggur ein óvanligur studentaskúli. Her hittast ungdómur úr meir enn 80 tjóðum. Á hvørjum ári sleppur ein føroyskur studentaskúlanæmingur at byrja her.

I heyst byrjaði Nicolina Lamhauge úr Lamba. Tá hevði Vestmannagentan Birita Ólavsdóttir Winther longu verið eitt ár á skúlanum.

Teimum damar væl, og trivnaðurin er góður. Sosialurin hittir tær á kamarinum hjá Nicolinu. Hon hevur felagskamar saman við gentum úr Svøríki, Albania, Kina og Etiopia. Her á skúlanum búgva fimm og fimm næmingar á sama kamari. Birita býr í ár saman við gentum úr Tibet, Noregi, Kolumbia og Litavia.

– Hetta er eitt upplivisli fyri lívið, sigur Birita. Henni damar lítið at hugsa um, at tað bert er eitt hálvt ár eftir til hon verður liðug.

– Eg eri ótrúliga glað fyri at hava fingið hendan møguleikan, og at eg fór avstað.

Birita gekk í fyrsta flokki á studentaskúlanum í Hoydolum, tá hon frætti um altjóða studentaskúlan í Fjaler. Nicolina gekk á Kambsdali, og helt, at hetta var nakað hon gjarna vildi royna. Tær ynsktu báðar at royna okkurt nýtt, og her var United World College ein kærkomin møguleiki.

Tosa enskt allan dagin

Bæði Nicolina og Birita vóru í iva um, hvussu mundi fara at gangast at tosa enskt, tí hvørgin teirra hava lært meir enn tað øll gera sum eru komin inn á studenaskúla í Føroyum.

– Tað var bara at kasta seg út í tað, sigur Nicolina. Um ein er

hava enskt sum móðurmál. Vit eru javngomul, og vit vilja læra, sigur Birita.

Á skúlanum tosa tey enskt meginpartin av tíðini. Enskt er tað málið, sum verður brúkt til at undirvísa á í teimum flestu lærugreinunum. Birita valdi sær spansk, í staðin fyri enskt.

– Vit tosa nógv enskt, so eg hugsaði at eg væl kundi hugsað mær at lært spansk afturat. So tað havi eg sum fak, meðan eg læri enskt í frítíðini.

Nógv at gera

Hóast eingir handlar, diskotek ella nakað annað er, sum kann lokka tey í Fjaler, so er ikki nógv tíð at keða seg í.

– Eg havi fulla skrá hvønn einasta dag. Vit hava skúlagongd, og so hava vit sokallað »challenges«, ið er tvær ferðir um vikuna og sum øll skulu hava minst tvær ferðir um vikuna. Síðani hava vit nógv skúling og vit skipa fyri nógvum tiltøkum á skúlanum. Nei, eg havi ikki stórar møguleikar at keða meg. Tíðin flýgur avstað, sigur Birita.

Nicolina sigur seg samda. Hon skilur ikki heilt, at hon longu skal heim í jólafrítíð, men so hava tey eisini fri frá 4. desember til fyrst í januar. Orsøkin til longu jólaferiuna, er at skúlskráin annars er so tótt, at tey kunnu hava longri tíð heima.

Men hvør er so munurin á United World College og teimum føroysku studentaskúlanum.

– Stórsti munurin er, at tað hendir meir á United World College. Vit eru saman bæði nátt og dag, og harafturat læra vit at arbeiða skjótari, heldur Nicolina. Hon heldur, at nógv tíð fer til spillist heima um morgnarnar.

– Eg veit ikki, hvat eg gjordi meðan eg búði heima, men nú fái eg nógv meir frá hondini. Vit

Birita Ólavsdóttir Winther úr Vestmanna og Nicolina Lamhauge úr Lamba

– Trupulleikarnir heima gerast smáir, tá ein hoyrir um til dømis AIDS-trupulleikarnar í Zimbabwe. Heimurin gerst minni, og fremmand fólkasløg og mentanir gerast ikki so ræðandi.

eitt sindur ótrygg til at byrja við, so gongur tað skjótt yvir, sigur hon.

– Vit eru meir enn 80 tjóðir samlaðar innast í einar litlari vík, og tey fægstu av okkum

fara tíðliga av songini, og eru beinanvegin ígongd við okkurt. Vit liva eisini so tætt saman, at vit alla tíðina hava onkran at tosa við, ella onkran, sum vit skulu gera okkurt saman við.

Nýtt sjónarhorn

Birita heldur, at tíðin í Fjaler hevur fingið hana til at víðka havsbrúnna.

– Meðan eg búði heima var tað

sjáldan, at eg lurtaði eftir tíðindunum. Serliga tíðindi uttaneftir høvdu lítlan áhuga. Nú lurti og hyggi eg eftir tíðindum úr øllum heiminum. Tað er blivið meir áhugavert at fylgja við, og so er

tað eisini lættari hjá mær at seta meg eitt sindur inn í tað sum hendir. Í teimum flestu forunum kann eg nú siga, at tann og tann kemur úr hasum landinum, og so havi eg ein vin ella ein, eg